

Vi var 10 roere der mødtes nedenfor Vordingborg Roklub's klubhus lørdag 11.juni kl 09. Vi var kørt fra Nordsjælland for at deltage i en 3 dages tur rundt i Smålandsfarvandet, med det formål at hygge os og få padlet nogen kilometer i nyt rovand.

I strålende solskin fik vi pakket vores kajaker med grej og mad til de kommende dage, og klokken 1030 stævnede vi og vores (små) skibe ud fra Vordingborg som Valdemar Sejr i tidligere tiders korstog mod øst.

Turens første ben var fra Vordingborg ud under Storstrømsbroen og til en frokstoplads ved en lille ø der hedder Dyrefod. Vi skulle dog ikke holde pause på selve Dyrefod der er udlagt som sælreservat hvilket også kunne ses da vi nærmede os. Ud for øen var der en række sten i vandet der alle var optaget af sæler der nød det gode solskinsvejr.

Efter en frokost der blev tilberedt på undertegnede forreste luge, blev spidsen af kajakken peget Vest på, og turen fortsatte mod Askø der var vores mål for natten. Den første del af turen foregik fint, med et kort kaffepause inden krydset fra udmundingen af Guldborgsund og til Askø. Og her var det så at turlederen fejlede første gang, for han havde tydeligvis glemt at bestille medvind til krydset. Det blev derfor et kryds af den slags der giver god appetit til aftensmaden.

Vel fremme på Askø var det tid til teltslagning og aftensmad. Lejrpladsen var den til havnen tilknyttede græsplæne der var udlagt som primitiv lejrplads af kommunen. Jeg vil dog sige at ordet primitiv skal tages med endog et stort gran salt. Det er ihvertfald første gang at der har været opvaskemaskine og brusebad med varmt vand på de lejrpladser jeg har frekventeret.

Aftensmaden var en glimrende gang Spaghetti Bolognese og lidt salat, skyllet ned med et glas rødvin og en Irish Coffee og lidt fraternisering med lokalbefolkningen der blandt andet kunne kaste lys over hvad man får en lang og kold vinter til at gå på en lille ø som Askø.

Søndag kastede vi os tidligt i kajakkerne, da vi skulle ud og se på øer – Lindholm, Fejø og Femø stod på på programmet. Lindholm ligger et par kilometers fra havnen på Askø, så det var dagens første stop. Lindholm har en plads i verdenshistorien da det var her at Jacob Ellehammer gennemførte sine forsøg på flyvning, der var blandt de første i Europa.

Efter Lindholm satte vi kursen nordover mod Fejø. Det var endnu en dag med fortryllende vejr – sol, lidt skyer og en let vind. Vi nåede til Skalø, der hænger sammen med Fejø med en kort dæmning. Her på havnen på Skalø fandt vi en græsplæne, hvor vi kunne indtage frokosten, og en pakke snøfler, nær ved de lokale turistattraktioner.

Under frokosten gik snakken lystigt om hvor meget appetit man gerne ville have til aftensmaden samme aften, og vi besluttede os for at dele os i to hold – et der gerne ville være rigtigt sultne, og et der måske var knap så grovædende.

De kommende grovædere drog Nord om Fejø for en fuld tur rundt om en Fejø, mens vi andre ansvarlige roere, valgte den enkle løsning at ro direkte hjem. Dette skal også ses i lyset af at der tidligere på dagen var blevet observeret pirater og indianere inde på Fejø, hvilket kunne have ført til uheldige kapringer på åbent øhav og lignende.

Vi drog Syd på fra Skalø langs Fejø's vestkyst og havde egentlig planlagt at krydse direkte til Askø, når vi nåede til Fejø's sydvestlige hjørne. Da vi nåede hjørnet kom vi dog til at måle vores rute op og så at den var næsten lige så lang som grovædernes rute, og der måtte derfor tages en beslutning. Vi kunne ro sultne hjem, eller vi kunne kompensere med noget mad. Vi valgte klogeligt det sidste. Kursen blev sat mod Dybvig der var det nærmeste sted en isbod kunne opdrives. Efterhånden som vi nærmede os Dybvig kunne vi se at havnen var fuld af både, og det lykkedes da også med en landgang for en hurtig rekognosering og vaffelis.

Der var havnefest i Dybvig og snart stod vi og kiggede på optog af indianere og pirater der blev beskudt med vandpistoler inden vi valgte at stikke næsen hjemad.

Lejren var planlagt til samme sted som lørdag – Askø og menuen stod denne aften på mørbrad med risotto. Og rødvin. Og knap så meget Irish Coffee. Men hyggeligt var det, og som det dog smagte!

Søndag var det tid til afsked med Askø og hjemtur til Vordingborg. Vejrudsigten så knap så godt ud og da turlederen stadig ikke havde fundet det rigtige telefonnummer til DMI, så var det jo bare om at lade kajakken dreje op i modvinden og begive os afsted.

Nu kan det jo godt lyde som om at der var modvind hele vejen, men det er faktisk ikke tilfældet – der var faktisk læ i 2 ud af de 34 km vi roede den dag, så det var faktisk ikke så slemt. Dog var der nogen der blev lidt skuffede over den sidste melding om hvor langt der var hjem til Vordingborg: "1,7 km", sagde chefinstruktøren der åbenbart ikke er i stand til at aflæse sin GPS, alternativt kun havde indsat et rute punkt, hvilket betød at målingen var luftlinje op gennem Vordingborgs gader og til roklubben i den anden ende af byen.

Godt 100km efter vi satte ud lørdag morgen nåede vi tilbage til Vordingborg roklub mandag kl 17, godt trætte og tilfredse efter en tur med godt padlevand, selskab og mad. Det var med tunge arme og øjenlåg at bilerne blev pakket og kursen sat mod Frederiksværk.

Tak til Christian der stod for arrangementet, turledelse og ikke mindst maden der ihvertfald ikke skulle på den blå hylde bagefter.